

REGIONALNA INFRASTRUKTURA WIEDZY DLA POLITYKI UMIEJĘTNOŚCI

Najważniejsze ustalenia i kierunki działania

GŁÓWNA TEZA

Trwała polityka umiejętności wymaga nie tylko strategii i finansowania, lecz także regionalnej infrastruktury wiedzy, która łączy dane, kompetencje eksperckie, współpracę instytucji i procesy decyzyjne.

NA CZYM POLEGA PROBLEM?

Polityka umiejętności obejmuje edukację, rynek pracy i rozwój regionalny, ale odpowiedzialność za jej prowadzenie jest rozproszona między wiele instytucji. Same dane i badania nie przekładają się automatycznie na decyzje. Potrzebne są trwałe mechanizmy interpretacji wiedzy, uzgadniania działań i współpracy.

CZEGO UCZY DOŚWIADCZENIE DOLNEGO ŚLĄSKA?

BIURO KOORDYNACJI

Budowa relacji, moderowanie współpracy, komunikacja między partnerami i organizacja prac WZK.

ZESPÓŁ DS. BADAŃ

Diagnozy, analizy, ekspertyzy i łączenie danych w celu wspierania rekomendacji.

CZTERY KIERUNKI DZIAŁANIA

01

Zdolności analityczne

Utrzymywać regionalne zaplecze badań, analiz i diagnoz.

02

Współpraca międzysektorowa

Rozwijać relacje między edukacją, rynkiem pracy i administracją.

03

Wiedza w procesach decyzyjnych

Utrwalać procedury przekładania danych na rekomendacje i decyzje.

04

Trwałość i uczenie się regionów

Chronić kompetencje po zakończeniu projektów i wymieniać doświadczenia.

KLUCZOWE ROZRÓŻNIENIE

Ustawowe umocowanie WZK tworzy ramy działania, ale samo nie gwarantuje zachowania kompetencji, relacji i zdolności analitycznych.

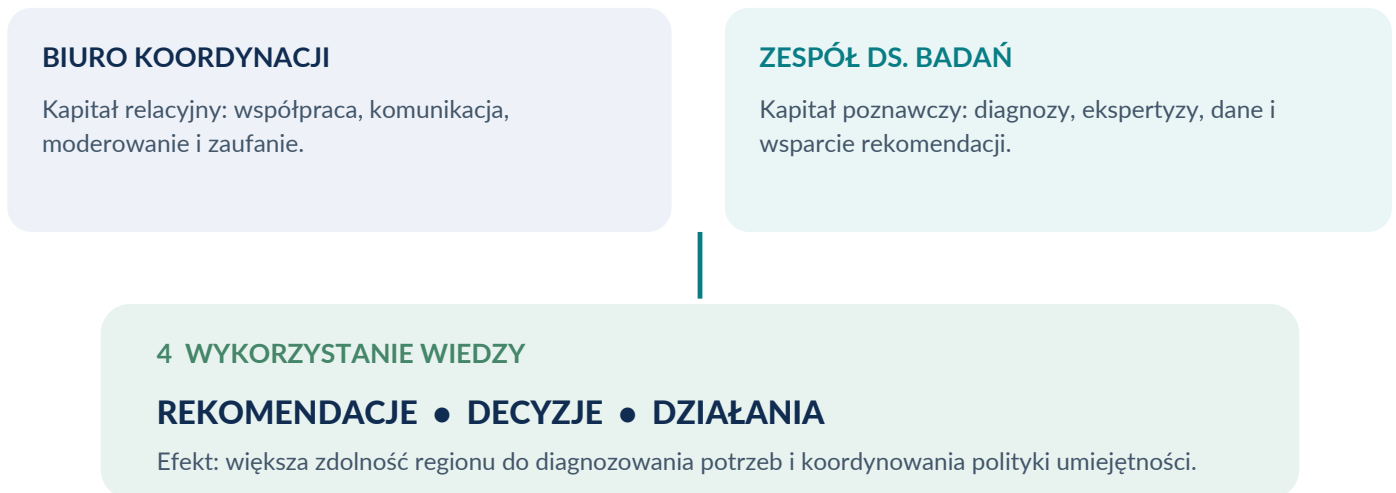
OD WIEDZY DO DECYZJI PUBLICZNYCH

Jak działa regionalna infrastruktura wiedzy?

1 ZASOBY I RELACJE

3 ZAPLECZE INSTYTUCJONALNE WZK

WARUNEK TRWAŁOŚCI

Po zakończeniu finansowania projektowego muszą pozostać nie tylko struktury, lecz także ludzie, relacje, kompetencje i procedury wykorzystywania wiedzy.